

skal paavise, at der skal et Sammentræf af en hel Række Forhold til, for at man overhovedet kan finde et Tilfælde, hvor den kan faa Betydning. Der skal hælde det, at to Skibe støder sammen under saadanne Forhold, at Sammenstødet for det første ikke er hændeligt, men at der er et Skyldforhold paa en af Siderne. Der skal hælde, at denne Skyld ligger kun paa den ene Side, og der skal hælde det, at denne ene Side skal falde sammen med at være et Skib, hvis Rederi har Overenskomst om Fritagelse for Ansvar, og endelig skal der hælde det, at det skyldige Skib ikke gaar til Bunds. Man vil altsaa se, at det er en Række af Forhold, der skal falde sammen, for at dette saa stærkt paaberaabte § 2's andet Stykke overhovedet skal blive effektivt.

Saa bliver Spørgsmaalet: Skulde man da af Hensyn til den ubetydelige Chance, der er for, at alle disse Forhold kan falde sammen, give Afkald paa de store Fordele, der bydes Befolkningen, og først og fremmest den uerfarne, den ubemidlede Del af Befolkningen, ved det foreliggende Lovforslag? Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Grund til at standse dette Lovforslag, der først og fremmest er af en human Karakter. Til det, jeg har nævnt her, kommer imidlertid, at det, man altsaa frygter skal ske i Retning af Overenskomst om Fritagelse for Ansvar, er dette, at Rederierne, særlig de Rederier, der befordrer Emigranter, skal indføre den Skik, at der paa deres Billetter trykkes, en Klausul, der fritager dem for Ansvar, en Klausul, der vistnok utvivlsomt bliver gældende, naar Emigranten uden Indsigelse tager sin Billet og paabegynder Rejsen. Dette kan altsaa kun blive til Skade for Passageren i det ene Tilfælde, jeg før nævnedes, et Tilfælde, der maaske vil indtræde 1 Gang af 1,000. Men af Hensyn til, at det dog kan indtræde, har Udvalget søgt at skabe en yderligere Sikkerhed for Passagererne, og vi har derfor tilskrevet det Rederi, der i Danmark i højeste Grad beskæftiger sig med Transport af Emigranter, nemlig Det forenede Dampskibsselskab, og spurgt, om det vilde være villigt til, hvis det indførte en saadan Paatrykning af Klausuler paa Billetten, at forpligte sig overfor Ministeriet for Handel og Søfart til i hvert enkelt Tilfælde at gøre Emigranten opmærksom paa, at han ikke var dækket, hvis det Tilfælde, jeg før nævnedes, indtraadte, og om man yderligere vilde forpligte sig til at indføre en Forsikringsafdeling, saaledes at Emigranten samtidig med, at han blev

gjort opmærksom paa, at han i dette ene Tilfælde ikke var dækket, kunde forsikre sig for denne Fare. Det forenede Dampskibsselskab har ubetinget sagt Ja til begge disse Spørgsmaal, og jeg henstiller til Overvejelse for Ministeren for Handel og Søfart, om han skulde kunne ønske at bruge dette Tilsagn, hvorved der utvivlsomt vilde ske en Betyggelse for Emigranten paa det ene lille Punkt, hvor der overhovedet kan være en Risiko, der ikke er dækket indenfor det Omraade, her er Tale om.

Ud fra de Betragtninger, jeg her har fremført, anbefaler jeg at stemme mod den af det andet ærede Mindretal fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Alfred Christensen: Forhandlingen drejer sig om den foreslaede Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Jeg skal forudskikke den Bemærkning, at en langvarig og indgaaende Argumentation nu vil være temmelig frugtesløs. Talerne benyttede tidligere ofte den Indledning til deres Bemærkninger: „Jeg skal ikke længe lægge Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed“ eller: „Jeg skal ikke længe trætte mine ærede Kolleger“ eller noget lignende. I denne Vinter har vi aldrig hørt det. Siden vi har faaet Talerstol, har den Mand, der staar paa Talerstolen, aldrig lagt Beslag paa sine Kollegers Opmærksomhed, fordi der ingen er, der hører efter. Denne Bemærkning har jeg nu i et Øjeblik, da Formanden ikke passede stærkt paa, faaet Lejlighed til at sige, og det glæder mig. Man kan lige saa godt staa ved Angmags-salik paa Østkysten af Grønland og tale til de Herrer som her. Deroppe kommer der dog hvert andet Aar et Skib med nysgerrige fremmede, naar Isforholdene tillader det, her er der saare sjældent nogen, der hører efter.

For den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen er der ikke nogen Grund til at stemme. Den er begrundet med, at naar ikke andet Stykke i § 2 kommer med, er Loven saa værdiløs, at den ikke er værd at stemme for. Men da jeg under Nr. 3 har stillet et Ændringsforslag om Forbud mod disse Overenskomster angaaende Fritagelse for Ansvar, kan det høje Ting ved blot at stemme for dette Ændringsforslag undgaa, at Loven kommer i en saa ynkelig Skikkelse, at den er den Medfart værd, som de Herrer Socialdemokrater tiltænker den. Jeg skal derfor opfordre til at stemme mod Paastanden paa Overgang til Dagsordenen. Lad os saa forhandle om selve Loven med